

**OTTILIE
BERGER**

Obilježavanje 27. siječnja
2025.

Međunarodni dan sjećanja
na žrtve holokausta

Obilježavanje 27. siječnja 2025. - Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta

Učenici četvrtih razreda naše škole i ove su godine obilježili 27. siječnja Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta . To je dan kada je 1945. Crvena armija oslobodila najveći nacistički koncentracijski logor u Poljskoj Auschwitz, a Ujedinjeni narodi 2005. proglasili danom sjećanja na sve žrtve holokausta.

Holokaust je naziv za sustavan progon i uništenje europskih Židova, koji su provodile Njemačka i njezini saveznici od 1933. do 1945. Židove su, kao i Slavene i Rome, smatrali „nižom rasom“.

Na nastavi Povijesti učenici su se upoznali s diktatorskim i totalitarnim režimima u prvoj polovici 20. stoljeća, te ratnim zločinima i zločinima protiv čovječnosti , koji su počinjeni tijekom Drugog svjetskog rata.

Zatim su rješavali sljedeće zadatke.

1.Svaki je učenik izabrao igrani film s temom holokausta i odgovarao na pitanja :

- a) opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma.
- b) što te najviše potreslo, pogodilo, kako si se osjećao / osjećala ?
- c) ako je film priča o stvarnim ljudima misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo? Istraži i obrazloži (skupina ljudi ili najmanje dva pojedinca) .
- d) što možemo naučiti iz filma, kojega si izabrao / izabrala i iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu ?
- e) možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti ?

2.Istraživali su materijale o Bauhausu, školi za arhitekturu i primijenjenu umjetnost u Njemačkoj, te život i djela Ottilije (Otti) Berger .

3. Nastavak povijesti (rekonstrukcija , oživljavanje)

Zadatak : zamislite da je Otti Berger preživjela Drugi svjetski rat i otišla u SAD, gdje je preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu . Na koji bi se način i u kojim smjerovima razvijala njezina daljnja karijera ?

Napišite sastav u kojemu ćete navesti svoja razmišljanja o tome (uz uvažavanje točnih činjenica o povijesnom razvoju svijeta nakon završetka Drugog svjetskog rata 1945.).

Tatjana Blagojević, prof. savjetnik

Obilježavanje međunarodnog dana sjećanja na žrtve holokausta

1.

a) Tijekom gledanja filma *La vita è bella* doživjela sam širok spektar osjećaja. Na početku film ima toplu atmosferu, a završava tragično što budi osjećaj duboke tuge kod gledatelja.

b) Najviše me pogodila scena u kojoj je glavni lik ubijen u logoru jer sažima sve što njegov lik predstavlja: ljubav, hrabrost i nesebičnu žrtvu.

c) Film nije izravno temeljen na jednoj istinitoj priči, ali je inspiriran stvarnim događajima i iskustvima iz Drugog svjetskog rata, ali jedan od mogućih izvora nadahnuća bio je Rubino Romeo Salmoni, talijanski Židov koji je preživio Auschwitz i napisao knjigu *I Became Number 174517*.

d) Film *La Vita è Bella* i povijest holokausta uče nas da ljubav, nada i ljudsko dostojanstvo mogu opstati čak i u najmračnijim vremenima, dok istovremeno upozoravaju na opasnosti mržnje, totalitarizma i zaborava prošlosti. Također na ekranu prikazuje položaj talijanskih Židova za vrijeme fašističkog režima.

e) Poruka filma, kao i mnogih sličnih priča, upravo je upozorenje svijetu da se takve grozote nikada ne smiju ponoviti. U današnjem svijetu takve se situacije čine naizgled nezamislivo ali samo ljudskim radom u održavanju demokracije i ljudskih prava možemo to spriječiti.

2.

Da je Otti Berger preživjela Drugi svjetski rat i preselila se u SAD, vjerojatno bi ostavila dubok trag u razvoju tekstilnog dizajna i modernističkog pokreta u drugoj polovici 20. stoljeća. Kao voditeljica Tkalačke radionice u Novom Bauhausu u Chicagu, nastavila bi razvijati principe koje je usvojila u Bauhausu, poput funkcionalnosti, minimalizma i estetike temeljene na jednostavnosti i praktičnosti.

Nakon 1945., svijet je prolazio kroz razdoblje industrijske ekspanzije i inovacija. Otti Berger bi vjerojatno iskoristila ove promjene kako bi unaprijedila tekstilnu industriju kroz suradnju s velikim tvrtkama. Uvođenje sintetičkih materijala, poput najlona i poliestera, postalo je ključno u tekstilnom dizajnu, a njezina stručnost u istraživanju materijala omogućila bi joj da kombinira nove tehnologije s estetskim inovacijama. Osim rada u industriji, Berger bi imala značajnu ulogu u obrazovanju novih generacija dizajnera. Kao predavačica u Novom Bauhausu, poticala bi interdisciplinarnost, povezujući dizajn, umjetnost i znanost. Njezin feministički pogled na ulogu žena u umjetnosti i industriji također bi bio značajan doprinos razvoju društva, osobito u vrijeme kad su žene počele dobivati veće priznanje u profesionalnim krugovima.

S obzirom na snažan utjecaj koji su Bauhaus i njegovi principi imali na dizajn u SAD-u, Otti Berger bi postala priznato ime među američkim dizajnerima. Njezin rad mogao bi rezultirati suradnjom s velikim arhitektima poput Franka Lloyda Wrighta te industrijama poput modne ili automobilske. Tako bi utjecala na globalni dizajn i ostavila trajnu ostavštinu kao vizionarka tekstilne umjetnosti.

Antonija

Zadatak 1.

2.1. Izaberi jedan igrani film (od ponuđenih) i odgovoriti na sljedeća pitanja.

a) Film: Schindler's List (1993.) - Schindlerova lista , The Pianist (2002.) - Pijanist, La vita è bella (1997.) - Život je lijep, The Boy in the Striped Pajamas (2008.) - Dječak u prugastoj pidžami.

b) Pitanja

1. Opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma.
 2. Što te najviše potreslo, pogodilo, kako si se osjećao / osjećala ?
 3. Ako je film priča o stvarnim ljudima misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo? Istraži i obrazloži (skupina ljudi ili najmanje dva pojedinca) .
 4. Što možemo naučiti iz filma, kojega si izabrao / izabrala i iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu ?
 5. Možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti ?
1. Osjećaji šoka i jeze zbog uvida kakav je utjecaj nacistička politika imala na usku zajednicu prosječne židovske obitelji.
 2. Najviše me potresao dolazak sovjetske vojske u Varšavu i blizak susret s smrću glavnog lika zbog njegovog njemačkog kaputa. Osjećao sam se napeto.
 3. Film je istinita priča o poljskom skladatelju Wladyslawu Szpilmanu, mislim da nikada nije zaboravilo to što mu se dogodilo te da su mu ti događaji dali novi element važnosti i smisla u njegovom životu.
 4. Možemo dobiti detaljan uvid u težak život prosječnog židova za vrijeme druge polovice 20. stoljeća na njemačko okupiranim područjima.
 5. Naravno, ali možemo se samo nadati.

Zadatak 2.

Zamislite da je Otti Berger preživjela Drugi svjetski rat i otišla u SAD, gdje je preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu . Na koji bi se način i u kojim smjerovima razvijala njezina daljnja karijera ?

Napišite sastav u kojemu ćete navesti svoja razmišljanja o tome (uz uvažavanje točnih činjenica o povijesnom razvoju svijeta nakon završetka Drugoga svjetskog rata 1945.) .

Sastav treba imati minimalno 200 riječi.

Riješene zadatke predati u Teams (pisati u wordu)

Da je Otti Berger preživjela Drugi svjetski rat i preselila u Sjedinjene Države, njena karijera mogla je značajno oblikovati poslje-ratnu scenu tekstilne umjetnosti, posebno u kontekstu Novog Bauhauusa u Chicagu. Novi Bauhaus, pod vodstvom Laszloja Moholy-Nagyja, bio je centar inovacija i modernog pristupa umjetnosti, dizajnu i tehnologiji (koji je bio jedan od glavnih razloga zbog kojeg ga nacisti nisu uvažavali). Berger, kao izvrsna dizajnerica bi imala priliku nastaviti svoje obrazovanje i razvoj vještina, kombinirajući svoje dosadašnje znanje i moderni stil s američkim elementima. Kroz svoja istraživanja tekstila, Berger bi mogla razviti nove ideje za primjenu tekstila koje bi našle primjenu u industriji i svakodnevnom životu, od odjeće do dizajna interijera.

Kako je Amerika nakon rata doživjela brzu industrijalizaciju, Otti Berger bi imala priliku pristupiti svom kreativnom procesu iz novih kutova i pogleda, koristeći se novim materijalima za izradu odjeće itd. Također, mogla bi otvoriti nove smjerove u obrazovanju dizajnera, prenoseći svoje znanje o važnosti povezivanja umjetnosti i industrije. Njezin doprinos Novom Bauhausu i dizajnu mogao je imati utjecaj na američki kulturni identitet, koji je bio pod utjecajem ubrzane modernizacije i urbanizacije. Berger bi mogla postati ključna figura koja bi pomogla širenju Bauhausove ideje u Sjedinjenim Državama i stvorila trajni utjecaj na dizajnerske i umjetničke pravce tog doba.

Ernest

2.1. Izabрати jedan igrani film (od ponuđenih) i odgovoriti na sljedeća pitanja.

a) Film: Schindler's List (1993.) - Schindlerova lista , The Pianist (2002.) - Pijanist, La vita è bella (1997.) - Život je lijep, The Boy in the Striped Pajamas (2008.) - Dječak u prugastoj pidžami.

b) Pitanja

Odabrao sam film: Schindler's List (1993.) – Schindlerova lista

1. Opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma.

Gledajući Schindler's List, osjećaji su bili vrlo intenzivni. Film je duboko potresan i tužan jer prikazuje strašne događaje iz Holokausta. Osjećao sam tugu, bijes i bespomoćnost, ali i neku nadu kroz priču o Oskaru Schindleru, koji je spasio mnoge živote. Nakon filma osjećao sam se emocionalno iscrpljeno, ali i zahvalno što sam vidio koliko hrabrosti i ljudskosti može postojati čak i u najgorem trenutku povijesti.

2. Što te najviše potreslo, pogodilo, kako si se osjećao / osjećala ?

Najviše me pogodila scena kada je Schindler shvatio da je mogao spasiti još više ljudi da je ranije djelovao. Taj trenutak je pokazao koliko su život i smrt bili besmisleni za mnoge žrtve, a kako je i Schindler bio svjestan vlastite odgovornosti. Osjećao sam duboku tugu i žaljenje jer je bilo toliko nevinih ljudi koji su patili zbog čistog zla.

3. Ako je film priča o stvarnim ljudima misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo? Istraži i obrazloži (skupina ljudi ili najmanje dva pojedinca) .

Mnogi preživjeli Holokaust, uključujući one koji su bili na Schindlerovoj listi, nikada nisu zaboravili što im se dogodilo. Tijekom cijelog života nosili su traume i duboko utisnute uspomene na strahote koje su preživjeli. U filmu se na kraju prikazuje scena gdje preživjeli dolaze na grob Oscara Schindlera, što je snažan simbol toga da oni nisu zaboravili ni njega ni ono što je učinio za njih. Svaka stvarna osoba koja prilazi njegovom grobu označena je kratkim titlovima. Među njima su Olek Rosner, Manci Rosner, Henry Rosner, Leopold Pfefferberg, Joseph Bau, Rebekah Bau i mnogi drugi. Ovi nas naslovi podsjećaju na to koliko su preživjeli morali boraviti s posljedicama rata - neki su emigrirali, neki su se borili sa psihološkim ožiljcima, a mnogi su proveli ostatak života pokušavajući normalizirati svoja iskustva. Za većinu preživjelih, zločini koji su počinjeni nisu mogli biti zaboravljeni jer su ih trajno obilježili, ali su, kroz sjećanje na Schindlera, mogli barem naći neku vrstu zahvalnosti i priznanja za ono što je on učinio za njih. Schindlerova žrtva i hrabrost postali su simbol nade i ljudskosti, a posjet njegovom grobu označava i sjećanje na neizmjernu patnju i borbu preživjelih, ali i njihovu trajnu borbu za očuvanje tih uspomena.

4. Što možemo naučiti iz filma, kojega si izabrao / izabrala i iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu ?

Film nas uči o važnosti ljudske hrabrosti i odlučnosti u suočavanju s nepravdom. Također pokazuje koliko je važna moralna odgovornost u vremenima krize, kao što je bila nacistička okupacija. Iz povijesti o nacizmu i Holokaustu možemo naučiti koliko su predrasude i mržnja opasni, te kako je važno educirati se i boriti se protiv svakog oblika diskriminacije i nasilja.

5. Možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti ?

Iako nakon Drugog svjetskog rata i Holokausta imamo snažnu nadu da se takve grozote nikada više neće ponoviti, moramo biti svjesni da i danas postoje oblici diskriminacije i mržnje prema određenim skupinama. Iako nije na istoj razini kao u nacističkoj Njemačkoj, gdje je postojala sustavna represija i fizičko uništavanje Židova, danas jednako tako svjedočimo predrasudama prema manjinskim etničkim i vjerskim skupinama, te migrantima i izbjeglicama. Diskriminacija u različitim oblicima još uvijek je prisutna u mnogim društvima, što pokazuje da su ljudi skloni podjelama i netoleranciji, unatoč povijesnim lekcijama. To nas podsjeća na važnost obrazovanja, svijesti i stalnog rada na očuvanju ljudskih prava, kako bi spriječili ponavljanje povijesti. Moramo stalno podsjećati sebe i druge da se takve grozote nikada ne smiju zaboraviti, a ljudska prava i jednakost trebaju biti temelj svakog društva.

2.3 Nastavak povijesti (rekonstrukcija, oživljavanje)

Nakon završetka Drugog svjetskog rata 1945., Otti Berger, kao voditeljica Tkalačke radionice u Novom Bauhausu u Chicagu, mogla bi postati važna osoba u razvoju modernog tekstilnog dizajna. Iskustvo koje je stekla u Bauhausu i njezin inovativan pristup tekstilu pomogli bi povezivanju umjetnosti i industrije, što bi bilo važno u poslijeratnom razdoblju koje je naglašavalo masovnu proizvodnju i funkcionalnost. U Chicagu bi Otti koristila nove tehnologije i materijale, poput najlona i poliestera, koji su postali popularni nakon rata. Istraživala bi različite teksture, boje i uzorke, čime bi proširila granice uobičajenog tekstilnog dizajna. Kao netko tko razmišlja unaprijed, vjerojatno bi se zalagala za održive i praktične materijale koji su istovremeno izdržljivi i privlačni. Kao jedna od rijetkih žena na tako važnom položaju, Otti bi se trudila osigurati veću zastupljenost i priznanje žena u industriji. Njezin rad u Chicagu mogao bi inspirirati mnoge, dok bi Tkalačka radionica postala mjesto poznato po inovacijama u tekstilu. Organizirala bi predavanja i radionice te uključivala arhitekta, umjetnike i inženjere kako bi zajedno stvarali nove ideje. Otti Berger bi svojim radom ostavila značajan trag, ne samo u povijesti tekstila, već i u tome kako dizajn postaje važan dio svakodnevnog života. Njezin utjecaj mogao bi se vidjeti u uređenju prostora, odjeći i raznim industrijskim proizvodima diljem svijeta.

Fran Carlo

Schindlerova lista.

1. Opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma.

Tijekom gledanja bude se osjećaji tuge i boli za nedužne ljude koji su bili žrtva nacističkog terora, također i gađenje prema nacistima i njihovom odnošenju prema ljudima. Na kraju filma, i nakon njega, osjećao sam nadu zbog lika Schindlera koji je spašavao židove iz logora iako nije to morao niti je imao koristi od toga. Film šalje poruku o postojanju izvanrednih ljudi i u teškim vremenima i kako uvijek u svijetu ima dobroga.

2. Što te najviše potreslo, pogodilo, kako si se osjećao / osjećala ?

Najviše me potresla scena u kojoj Amon Goeth (zapovjednik logora Plaszow) sa terase kuće iz koje upravlja logorom puca na zatvorenike iz snajpera. Razlog zašto me ova scena najviše potresla je jer prikazuje nehumanost nacista i njihov odnos prema ljudima, pogotovo židovima. U sceni se vidi kako Amon Goeth nimalo ne smatra to što radi krivim i kako radi to iz zabave bez imalo razmišljanja u dostojanstvu ljudskog života, što prikazuje dobar dio nacista onakvim kakvi su bili. Za vrijeme scene sam bio ljut na činjenicu da se to stvarno događalo i razmišljao sam kako bi on (i svi prisutni u holokaustu i ostalim zločinima protiv čovječnosti trebali biti na drugoj strani tog snajpera a ne obrnuto). Onda kada sam saznao da su ga objesili nakon završetka rata bio sam zadovoljan jer je to jedino pravedno za takve zlikovce.

3. Ako je film priča o stvarnim ljudima misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo? Istraži i obrazloži (skupina ljudi ili najmanje dva pojedinca) .

Film Schindlerova lista temelji se na stvarnim događajima i ljudima, posebno na životima Židova koje je Oskar Schindler spasio tijekom Holokausta. Ljudi koji su preživjeli koncentracijske logore i progone tijekom Drugog svjetskog rata nosili su te traume cijeli život. Mnogi su svjedočili kako im te slike nikada nisu izbljedjele, a neki su i nakon rata patili od posttraumatskog stresnog poremećaja (PTSP-a). Mnogi od Židova s Schindlerove liste kasnije su govorili o svojim iskustvima kako bi svijet zapamtio što se dogodilo. U završnoj sceni filma vidimo stvarne preživjele kako polažu kamenje na Schindlerov grob, što pokazuje da nisu zaboravili njegovu ulogu u njihovom spašavanju. Jedan od preživjelih sa Schindlerove liste, Poldek Pfefferberg, koji je kasnije pomogao da se priča o Schindleru proširi, rekao je: "Dok god dišem, pričat ću ovu priču, jer se takvo što nikada ne smije ponoviti."

Preživjeli nisu mogli ni htjeli zaboraviti ono što im se dogodilo. Njihova sjećanja su bila bolna, ali su ih koristili da upozore buduće generacije na opasnosti mržnje i genocida. Film Schindlerova lista pomogao je prenijeti njihovu priču milijunima ljudi širom svijeta.

4. Što možemo naučiti iz filma, kojega si izabrao / izabrala i iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu ?

Konkretno iz filma možemo naučiti o uvjetima i načinu tretiranja zatvorenika u nacističkim logorima kao i samim nacistima i njihovoj nehumanosti i okrutnosti prema židovima. Isto tako možemo naučiti i o dobroti ljudi koji kao Schindler koriste svoj privilegirani položaj za pomaganje ljudima i za opće dobro. Također film nas uči vrijednosti ljudskog života (što se najviše pokazuje pred kraj kada Schindler nije bio zadovoljan brojem židova koje je spasio i smatrao je kako je mogao još) i djelovanju kada vidimo nepravdu. Što se tiče holokausta iz njega možemo zaključiti kako ekstremizam i slijepo slijeđenje ideologije (pogotovo ultra desničarskih i rasističkih ideologija kao nacizam i fašizam) uvijek donosi patnju i uništenje ljudima i svijetu.

5. Možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti ?

Nada je bila prisutna za mir i blagostanje u svijetu nakon drugog svjetskog rata, ali nažalost vidimo kako se neke stvari nikada neće naučiti i to da se povijest uvijek ponavlja. Pa tako danas i dalje imamo brojne mržnje prema određenim ljudima kao i ratove i genocide, među kojima je najistaknutiji genocid u Gazi što je ironija kada uzemo u obzir da su se na sličan način (samo na puno većoj razini) nacisti odnosili prema židovima kao što se oni sada nažalost odnose prema Palestincima. Holokaust je definitivno jedna od najvećih tragedija u ljudskoj povijesti ali ne i opravdanje trenutnog načina tretiranja Palestinaca od strane države Izrael. Holokaust treba biti podsjetnik kako mržnja donosi samo patnju i uništenje i na temelju toga treba graditi svijetu kojem bi svi ljudi bez obzira na vjeru ili nacionalnost bili jednaki i poštivani. Zamislite da je Otti Berger preživjela Drugi svjetski rat i otišla u SAD, gdje je preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu . Na koji bi se način i u kojim smjerovima razvijala njezina daljnja karijera ?

Zamislimo da je Otti Berger, talentirana tekstilna dizajnerica i jedna od najistaknutijih figura Bauhausa, preživjela Drugi svjetski rat i emigrirala u Sjedinjene Američke Države, gdje bi preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu. Međutim, njezin put do SAD-a ne bi bio jednostavan s obzirom na početak Hladnog rata i podjelu svijeta na istočni i zapadni blok.

Već prije rata, Otti Berger je pokušavala emigrirati u SAD, no nije uspjela dobiti vizu. Ratne okolnosti su dodatno otežale njezine mogućnosti, a nakon 1945. Jugoslavija se našla unutar sovjetskog utjecajnog kruga, što bi značilo da bi mogla imati poteškoća pri napuštanju zemlje. No, 1948. dolazi do razlaza između Tita i Staljina, nakon čega Jugoslavija počinje razvijati odnose sa Zapadom. U tom kontekstu, Berger bi imala veće šanse za dobivanje dozvole za emigraciju u SAD, posebno s obzirom na jugoslavensku suradnju sa zapadnim zemljama tijekom 1950-ih. Ako bi emigrirala odmah nakon rata, morala bi pronaći način da izbjegne stroge kontrole i ograničenja emigracije iz socijalističkih zemalja. No, ako bi pričekala nekoliko godina, mogla bi iskoristiti razdoblje jugoslavenske otvorenosti prema Zapadu kako bi legalno otišla u Ameriku. U SAD-u bi se njezina karijera mogla razvijati u više smjerova, pri čemu bi kombinirala inovacije u tekstilu, industrijsku proizvodnju i pedagoški rad. Američko gospodarstvo doživjelo je snažan rast, a industrijska proizvodnja postala je ključni pokretač modernizacije. Berger, koja je već u Europi eksperimentirala s novim materijalima i tehnikama, mogla bi se povezati s industrijom namještaja, mode i arhitekture, primjenjujući svoje ideje na masovnu proizvodnju. S obzirom na to da su njezini tekstili bili funkcionalni, estetski privlačni i prilagođeni modernom načinu života, lako bi pronašla svoje mjesto u američkoj dizajnerskoj sceni. Kao voditeljica Tkalačke radionice u Novom Bauhausu, Berger bi nastavila rad na edukaciji novih generacija dizajnera, promičući eksperimentiranje s novim materijalima, bojama i teksturama. Vjerojatno bi se uključila u istraživanja vezana uz sintetičke tkanine i njihovu primjenu u interijerima, odjeći i tehničkim materijalima, što bi odgovaralo modernističkim tendencijama poslijeratnog dizajna. Njezin bi utjecaj bio osobito snažan u razvoju interdisciplinarnog pristupa dizajnu, gdje bi se tekstil povezao s arhitekturom i industrijskim dizajnom. Mogla bi surađivati s velikanima poput Ray i Charlesa Eamesa ili Ludwigom Miesom van der Roheom, stvarajući inovativne tekstile za modernističke interijere. Otti Berger bi, u tom alternativnom povijesnom scenariju, bila jedna od ključnih figura američkog modernizma u tekstilnom dizajnu, čija bi djela oblikovala vizualni identitet poslijeratnog razdoblja, dok bi njezina pedagoška ostavština inspirirala buduće generacije dizajnera.

Jan

**Stil ovog sastava nipošto nije znanstveno-istraživački ili novinarski već književno-umjetnički ako se to iole daje naslutiti. Mogao bih čak reći skroz slobodni jer je mješavina svega navedenog.*

Što da je Otti Berger preživjela... Bi li osudila poslijeratni svijet i pojavu novih totalitarističkih sistema te bi li se razočarala u konačnu pobjedu demokracije padom Berlinskog zida 1989. godine? Bi li osudila modernu brzu modu s obzirom da je pomogla postaviti temelje za njen kasniji razvoj? Moderno konzumersko društvo koje je zahvatilo poslijeratnu Njemačku te samoupravno socijalističko u svojoj rodnoj zemlji? Bi li joj bilo stalo do rodne zemlje, Hrvatske, Baranje, Osijeka, Zmajevca? Trebala je samo nekako dobiti vizu 1939. godine i sve bi bilo drugačije. Međutim, i da je preživjela i šutke sjedila po strani dok joj obitelj stradava u logoru zajedno sa poznanicima i 6 milijuna ostalih europskih Židova, kako bi to jedna umjetnička duša poput njene podnijela? Vjerojatno ne bi. Dočekala bi kraj rata sa velikom strepnjom. Strahovala bi za obitelj. A kada bi konačno stiglo pismo njenog brata od tko zna kud (pitanje bi li ostao u poslijeratnoj Jugoslaviji s obzirom na progone ljudi njemačkog podrijetla) u kojem joj opsežno navodi o sudbini njihove obitelji, kako bi to podnijela? Možda bi njena umjetnička karijera krenula u sasvim drugom smjeru. Možda bi surađivala s velikim imenima američke umjetničke scene i poslije se isprofilirala u veliku umjetnicu. Možda bi obogatila karijeru pesimističnim tonom i ulogom svoje velike boli u svoj rad. Julije Knifer joj ne bi bio naodmet kao i Edo Murtić, Vilim Svjećnjak, Moša Pijade i drugi veliki jugoslavenski umjetnici. Siguran sam kako bi sudjelovala u velikim prosvjedima protiv Vijetnamskog rata i kako bi tužno gledala na gušenje Mađarske revolucije 1956. Možda bi njen dizajn postao popularan u novoj socijalističkoj Jugoslaviji. Možda bi ju Miroslav Krleža uključio u rad Leksikografskog zavoda ili joj pomogao u otvaranju vlastitog Ateljea negdje blizu njega na Gvozdu. Možda bi se i založio kod Tita za nju. Za nju je u tom trenutku 1939. sve bilo moguće. Da je nabavila vizu, sigurno bi se nešto od navedenog ostvarilo.

Larisa

Zamislite da je Otti Berger preživjela Drugi svjetski rat i otišla u SAD, gdje je preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu . Na koji bi se način i u kojim smjerovima razvijala njezina daljnja karijera ?

Zamislimo da je Otti Berger preživjela Drugi svjetski rat i preselila se u SAD, gdje je preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu. Kao stručnjakinja za tekstilni dizajn i tkanje, čiji su temelji proizašli iz njezinog rada u Bauhausu u Dresdenu, Otti bi unijela nove ideje i tehnike u Novi Bauhaus, što bi imalo veliki utjecaj na američku tekstilnu industriju. Svijet je nakon rata bio suočen s velikim društvenim i kulturnim promjenama, uključujući industrijalizaciju, razvoj novih tehnologija i ubrzan društveni napredak, što je omogućilo pojavu novih stilova i estetika. Novi Bauhaus u Chicagu postao je centar za istraživanje i eksperimentiranje u dizajnu, arhitekturi i umjetnosti, a Otti Berger, sa svojim europskim iskustvom, bi imala ključnu ulogu u oblikovanju novog smjera u tekstilnom dizajnu. S obzirom na to da je imala duboko razumijevanje materijala, boja i tehnika tkanja, Otti bi spojila tradicionalne tehnike s novim industrijskim metodama, usavršavajući proizvodnju tekstila za moderno američko tržište. Njezini radovi značajno bi utjecali na novonastale dizajnerske trendove, osobito u industriji namještaja. U 1950-im i 1960-im godinama, s porastom interesa za apstraktne oblike i minimalizam, njezin stil bio bi u skladu s tim estetskim pravcima, čineći je ključnom figurom u njihovoj promociji. Kao profesorica u Novom Bauhausu, njezino znanje i pristup bili bi inspiracija mladim dizajnerima koji bi kasnije postali ključni inovatori u svijetu mode i dizajna. Najvjerojatnije bi, slijedeći tradiciju Bauhauusa, zagovarala ravnopravnost među ženama i muškarcima, ne bi nikome uskraćivala šanse i doprinijela bi stvaranju inkluzivnog i progresivnog okruženja.

Na kraju, ako bi preživjela rat i nastavila svoju karijeru u SAD-u, Otti Berger bi vjerojatno postala prepoznata kao pionirka modernog tekstilnog dizajna, čiji su radovi oblikovali američku i svjetsku industriju.

Annalea

NASTAVAK POVIJESTI: REKONSTRUKCIJA I OŽIVLJAVANJE OTTILIJE (OTTI) BERGER

Neovisno o tome gdje bi Otti Berger završila, u kojoj državi bi se našla ili u kojoj industriji bi se našla, njen uspjeh i talent sigurno bi bili veliki. Otti bi ostavila još veći trag na tekstilnu industriju i umjetnost te bi njena umjetnička djela sigurno pružila podršku društvu. Smatram da bi Ottilija Berger, talentirana dizajnerica tekstila i jedna od ključnih figura Bauhauusa, da je preživjela Drugi svjetski rat i preselila u SAD vjerojatno bila jedna od vodećih uloga u tekstilnoj industriji, posebice u Novom Bauhausu u Chicagu. SAD otvorio bi joj prilike za suradnju s mnogim umjetnicima poput Miesa van der Rohea koji je isto imao utjecaj u SAD – u. Kao žena židovskog porijekla, i dalje bi se suočavala s preprekama u industriji u kojoj vodeću ulogu imaju muškarci, ali njezin talent i iskustvo u ovoj industriji omogućili bi joj da pokaže tko je ona zapravo. Otti bi mogla voditi tekstilne radionice unutar Novog Bauhauusa, gdje bi mogla kreirati nove tkanine za arhitekturu, namještaj i modu. U periodu nakon Drugog svjetskog rata, kada je masovna proizvodnja bila važna, Otti bi mogla biti ključna osoba za razvitak materijala otpornih na trošenje koji su prikladni za javne ustanove i mnoga zanimanja. Smatram da bi Otti, poput drugih Bauhausovaca, postala i profesorica čime bi širila energiju koja je odisala u Bauhausu i obrazovala nove dizajnere. Možda bi surađivala sa američkom industrijom i razvijala tekstile zamassovnu proizvodnju. Ottilija Berger bi, da je preživjela Drugi svjetski rat, vjerojatno bila prepoznata kao jedna od vodećih uloga modernog tekstilnog dizajna u Americi, čime bi ostavila još veći trag u industriji i umjetnosti nego što je to uspjela do sada.

Laura

Smatram da se karijera znamenite Otti Berger mogla razvijati dalje, pogotovo ako se u obzir uzme njezino osobito zanimanje za tekstil te njezin nevjerojatan rad, napredak i kontinuirana marljivost koju je pokazivala u svim ustanovama u kojima se školovala, kako u Umjetničkoj školi za djevojke tako i na Kraljevskoj Akademiji. Osim toga, Gunta Stolzl, koja je vodila radionice za tekstil i bila vrlo cijenjena u ovom području te je bilaiskusna i dugo radila u školi Bauhausu u Dessau, gdje se Otti i školovala, vidjela ju je kao svoju nasljednicu. Što se smjerova tiče, to je malo teže odgonetnuti s obzirom na okolnosti koje je donio Drugi svjetski rat i posljedice koje dolaze s tim. Nadasve je razumljivo kako bi ljudima koji su proživjeli takve strahote bilo teško zaboraviti to i općenito nastaviti dalje, a kamoli razmišljati o karijeri. Uzmimo za primjer, vrlo je lako moguće da je neki poslodavac u SAD – u mogao procijeniti kako Otti nije mentalno sposobna obavljati posao ili ju pak odbiti zbog vjeroispovijesti, jer, prisjetimo se, mržnja prema Židovima nakon II. svjetskog rata i tijekom njega nije bila prisutna samo u Njemačkoj. Ali, uzmimo da je preuzela tvornicu unatoč preprekama. Ako bi ju preuzela, smatram da je mogla obavljati posao na vrlo visokoj poziciji, primjerice, direktorice, kreatorice ideja ili voditeljice, pod uvjetom da su njezine ideje bile politički prihvatljive poslijeratnom svijetu. Svakako, ukoliko bi htjela proširiti posao, to bi ipak bilo malo teže jer je II. svjetski rat sa sobom donio promjenu državnih granica: Njemačka je podijeljena, Austrija je postala neovisna, SSSR se proširio. Smatram kako bi, ukoliko želi voditi uspješan posao, trebala biti izuzetno diskretna i paziti kome je njezina umjetnost namijenjena te kakvu poruku šalje ispod margina. Osim toga, odabir poslovnih partnera od ključne je važnosti s obzirom na stvaranje globalnih blokova, SAD – a i SSSR – a tijekom sljedećih desetljeća. Pored toga, SAD je tada provodio takozvani Marshallov plan – ulagao je enormne svote u europske države kako bi dobio nadmoć nad Sovjetima, što su neke države, primarno države gubitnice, poput Njemačke i Japana, to iskoristile za nezapamćen ekonomski napredak i moguće pariranje SAD – u, a ta bi činjenica u ekonomskom smislu izuzetno oštetila Ottiein posao jer bi najvjerojatnije morala smišljati nove strategije kako ponovno vratiti sve u pogon. Sve u svemu, premda Ottie Berger nije preživjela holokaust, o njezinim se djelima dan danas priča i njezina je marljivost i umjetnost predmet divljenja.

Jan

Nedavno sam pogledao *Život je lijep* i moram priznati kako sam oduševljen. Isprva veoma duhovit, a ubrzo sve tmurniji i tužniji da bi na kraju pogubno djelovao na emocije svih koji su gledali sa mnom u tom trenutku. Dugo sam nakon gledanja filma razmišljao o njemu. Jedan od rijetkih filmova iz kojeg sam nešto čak i naučio. Filozofija se čini kao jedna mala, neznatna i nebitna znanost u usporedbi s ovim filmom. Nije me film toliko ni pogodio koliko naveo na razmišljanje o svemu. Ne mogu vjerovati koliko je glavni lik hrabar. Njegova spremnost na uljepšavanje nezamislivo grozne situacije njegovom sinu divna je koliko i ustrajna. Iako film nije zasnovan na istinitoj osobnoj priči, grozote holokausta i sistematska klanja jesu. U filmu je prikazano kako se rasni zakoni u Italiji zaoštravaju, a sjeverna Italija dolazi pod neposrednu upravu Nijemaca te su ubrzo nakon su Guido i njegova obitelj deportirani u logor.

Zbog mojih osobnih predrasuda prema bilo čemu desnom, a pogotovo radikalnoj desnici, fašizmu, nacizmu... te naglom obratu u suvremenoj talijanskoj politici i dolaskom Giorgie Meloni na mjesto predsjednice vlade, vjerujem kako se ovakve grozote mogu ponoviti, ali ne i kako hoće. Nedavno smo svjedočili njenom nacrtu deportacije ilegalnih migranata s područja Italije u Albaniju. Danas se Talijani suočavaju s mnogo delikatnijim problemom. Ilegalne migracije i najobičniji rasizam. Po mome mišljenju dvije povezane stvari, ali opet posve oprečne i treba im stati na kraj. Ipak ostajem skeptičan. Mnogi od tih migranata vjerojatno su izbjeglice iz ratom zahvaćenog Konga ili devastirane Sirije, ali neću ulaziti u to. Mogli bi smo reći kako se migranti nas ne tiču kao što se nekad Talijani nisu ticali ni Židovi pa nema potrebe o tome govoriti u zadaći vezanoj za Holokaust.

Obilježavanje 27. siječnja 2025. - Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta
Tema : Inter arma musae tacent (Inter arma silent musae) – Među oružjem muze šute (
Nema umjetnosti za vrijeme rata)

1. Uvod

27. siječnja obilježava se kao Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta . To je dan kada je 27.siječnja 1945. Crvena armija oslobodila najveći nacistički koncentracijski logor u Poljskoj Auschwitz, a Ujedinjeni narodi 2005. proglasili danom sjećanja na sve žrtve holokausta.

Holokaust je naziv za sustavan progon i uništenje europskih Židova, koji su provodile Njemačka i njezini saveznici od 1933. do 1945. Židove su, kao i Slavene i Rome, smatrali „ nižom rasom“ .

Progoni Židova u Trećem Reichu (naziv za njemačku državu od 1933.) započeli su s uvođenjem policijskog sata i racioniranjem hrane, a nastavili su se s deportacijama (preseljenjem) , osnivanjem geta (dijelova grada odvojenih bodljikavom žicom i zidovima, najviše u Poljskoj) u kojima su mogli živjeti ,te osnivanjem radnih i koncentracijskih logora . U siječnju 1942.g.na konferenciji u vili Wannsee (predgrađe Berlina) donosi se odluka o „ konačnom rješenju židovskog pitanja „, što je podrazumijevalo osnivanje šest logora za istrebljenje i masovno ubijanje Židova (Auschwitz - Birkenau, Belzec, Sobibor, Treblinka, Chelmno i Majdanek).

Do kraja Drugoga svjetskog rata ubijeno je između pet i šest milijuna Židova (od toga polovica u ovih šest logora istrebljenja , te približno milijun i pol djece) .

2. Zadatci za učenike / učenice

2.1. Izaberi jedan igrani film (od ponuđenih) i odgovoriti na sljedeća pitanja.

a) Film: Schindler's List (1993.) - Schindlerova lista , The Pianist (2002.) - Pijanist, La vita è bella (1997.) - Život je lijep, The Boy in the Striped Pajamas (2008.) - Dječak u prugastoj pidžami.

b) Pitanja

1. Opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma.

Tijekom i nakon gledanja filma „Schindlerova lista“ svakako se u meni probudio osjećaj tuge i sažaljenja prema nevinim ljudima koji su bili proganjeni u logore samo zbog identificiranja vlastite vjeroispovijesti. Osim toga, moram priznati da sam na trenutak osjetila gađenje prema ljudskoj vrsti koja nije sposobna djelovati protiv takvog zločina i samo žmiri, ali bilo mi je drago da se jedan izniman pojedinac ipak zalagao za sudbine tih ljudi koje su jednako vrijedne kao i svake druge.

2. Što te najviše potreslo, pogodilo, kako si se osjećao / osjećala ?

Najviše me potresla scena u kojoj je glavni lik, Oskar Schindler, pokušao spasiti žene i djecu iz Auschwitza. Premda je bio uspješan biznismen, ipak je počeo trošiti brojno bogatstvo stečeno u Poljskoj kako bi podmitio Nijemce i spriječio zlostavljanje radnika u logorima i masovna ubojstva, kao i dopustio Židovima da slave svoj sveti dan, subotu, i barem donekle slobodno izražavaju vjeroispovijest.

3. Ako je film priča o stvarnim ljudima misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo?

Istraži i obrazloži (skupina ljudi ili najmanje dva pojedinca) .

Ne, definitivno nisu. Istražila sam priču o malenoj Judith i njezinoj sestri Esther koje su živjele s ocem u Pragu, bezbrižno i veselo. Uoči Drugog svjetskog rata, oni su počeli bacati kamenje na njih. Esther je na svoju ruku s nekoliko ljudi pobjegla u Palestinu i tako se spasila. 1942., kada je Judith imala jedanaest godina, odvedeni su u Terezinu i nacistički logor, ali Judith je uspjela pobjeći i pronaći majku. Iduće su godine zatvoreni u Auschwitz, gdje su se smrzavali, gladovali i obolijevali od tuberkuloze. Ona i njezina obitelj zatim su bili poslani da „očiste“ Hamburg koji je nekoliko mjeseci ranije bio bombardiran, a tih devet mjeseci bilo je „najgorih devet mjeseci u Judithinu životu“. Potom je prebačena u koncentracijski logor Bergen – Belsen, a u istom je logoru stradala Anne Frank. Britanske vlasti spasile su ih 15. travnja 1945. godine, ali njezin otac nije preživio holokaust.

4. Što možemo naučiti iz filma, kojega si izabrao / izabrala i iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu ?

I film i povijesne činjenice potvrđuju surovost Hitlerove vladavine, surovost njegove teorije o čistoj, arijevske rasi i njegovih ideja o osvajanju čitave Europe, o kidanju Versajskog ugovora pred tolikim masama. Sjetimo se, Hitler je na vlast došao demokratski, a čim je dogradio moć, ukinuo je demokraciju, zabranio sve stranke osim nacističke te sam sebe proglasio führerom, odnosno, vođom. Ideal nacizma podrazumijevao je pokornu, odanu Njemačku i njemački narod koji će bespogovorno slijediti Hitlera. Taj je ideal počivao na idejama o arijevske rasi, na „Mein Kampf“, a poslije i na rasizmu i antisemitizmu, a holokaust je samo jedan od nebrojenih počinjenih zločina sa Hitlerove strane.

5. Možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti ?

Nadati se svakako možemo i trebamo, no pitanje je što čovjek zapravo ima od nade. Previše je nade nebrojeno puta zapravo bilo štetno. Osim toga, iz povijesti bi čovječanstvo trebalo nešto naučiti, no s obzirom na ljudsku prirodu, to je vrlo upitno. Ne kaže se bez razloga „Historia est magistra vitae“.

2.2. Proučiti priložene materijale o životu i radu Ottilije (Otti) Berger (u wordu i pdf-u).

2.3. Nastavak povijesti (rekonstrukcija , oživljavanje)

Uvod

Krajem 19. st. u Engleskoj se javlja ideja o povezivanju umjetnika i industrijske proizvodnje kako bi se uljepšali industrijski proizvodi, a uništili imitacije i kič. U tome je smislu posebice važna njemačka škola Bauhaus.

Bauhaus je bila škola za arhitekturu i primijenjenu umjetnost u Njemačkoj (1919. – 1933.), gdje nastaju pokušaji ostvarenja sinteze autonomne umjetnosti i oblikovanja uporabnih predmeta – dizajn. Riječ "Bauhaus" bi u prijevodu mogla značiti kućogradnja ili gradnja doma. Osnovao ju je arhitekt Walter Gropius 1919. godine u Weimaru, odakle se preselila u Dessau i tamo trajala do 1933 god. Za to vrijeme škola je izvršila revoluciju u arhitekturi i estetskim konceptima, kao i praksi. Škola se 1932. seli iz Dessaua u Berlin, ali bauhausovce zbog njihova modernizma (ravni krov), internacionalizma, liberalizma i brige za čovjeka nacisti optužuju za komunizam i socijalni liberalizam. Po dolasku Adolfa Hitlera i nacista na vlast, pritisak se pojačava, školu optužuju za kozmopolitski modernizam, utjecaj Židova i ne – njemački utjecaj , te ju konačno zatvaraju u travnju 1933.

Otti Berger upisala se 1927. u Bauhausovu školu .1930. diplomirala je u Tekstilnoj radionici te škole. namjeravala se preseliti u SAD kako bi na Novom Bauhausu u Chicagu preuzela mjesto voditeljice Tekstilnog odjela, no vizu za SAD nažalost nije dobila . 1938. vratila se u rodni Zmajevac (Baranja) u tadašnjoj Kraljevini Jugoslaviji. 1941. Zmajevac su okupirali Mađari . Masovno uhićenje Židova u Zmajevcu se zbilo 27. 4. 1944 godine. Otti je bila odvedena zajedno sa bratom Otonom, polubratom Oskarom i njegovom ženom Elizabetom, isprva u logore na tlu Mađarske, a potom u koncentracijski logor Auschwitz gdje je i ubijena odmah po dolasku. Holokaust je preživio jedino njezin brat Oton.

Rad Otti Berger i njezin utjecaj na dizajn i razvoj tekstila u 20 stoljeću sve se više istražuje. Njezino se ime nalazi u svim relevantnim knjigama koje se odnose na tekstilni dizajn, Tkalačku radionicu Bauhauusa, ali i ulogu žena u toj školi.

Bauhaus je bila škola za arhitekturu i primijenjenu umjetnost u Njemačkoj (1919. – 1933.), gdje nastaju pokušaji ostvarenja sinteze autonomne umjetnosti i oblikovanja uporabnih predmeta – dizajn. Riječ "Bauhaus" bi u prijevodu mogla značiti kućogradnja ili gradnja doma. Osnovao ju je arhitekt Walter Gropius 1919. godine u Weimaru, odakle se preselila u Dessau i tamo trajala do 1933 god. Za to vrijeme škola je izvršila revoluciju u arhitekturi i estetskim konceptima, kao i praksi. Škola se 1932. seli iz Dessaua u Berlin, ali bauhausovce zbog njihova modernizma (ravni krov), internacionalizma, liberalizma i brige za čovjeka nacisti optužuju za komunizam i socijalni liberalizam. Po dolasku Adolfa Hitlera i nacista na vlast, pritisak se pojačava, školu optužuju za kozmopolitski modernizam, utjecaj Židova i ne – njemački utjecaj , te ju konačno zatvaraju u travnju 1933.

Otti Berger upisala se 1927. u Bauhausovu školu .1930. diplomirala je u Tekstilnoj radionici te škole. namjeravala se preseliti u SAD kako bi na Novom Bauhausu u Chicagu preuzela mjesto voditeljice Tekstilnog odjela, no vizu za SAD nažalost nije dobila . 1938. vratila se u rodni Zmajevac (Baranja) u tadašnjoj Kraljevini Jugoslaviji. 1941. Zmajevac su okupirali Mađari . Masovno uhićenje Židova u Zmajevcu se zbilo 27. 4. 1944 godine. Otti je bila odvedena zajedno sa bratom Otonom, polubratom Oskarom i njegovom ženom Elizabetom, isprva u logore na tlu Mađarske, a potom u koncentracijski logor Auschwitz gdje je i ubijena odmah po dolasku. Holokaust je preživio jedino njezin brat Oton.

Rad Otti Berger i njezin utjecaj na dizajn i razvoj tekstila u 20 stoljeću sve se više istražuje. Njezino se ime nalazi u svim relevantnim knjigama koje se odnose na tekstilni dizajn, Tkalačku radionicu Bauhauusa, ali i ulogu žena u toj školi.

Zadatak

Zamislite da je Otti Berger preživjela Drugi svjetski rat i otišla u SAD, gdje je preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu. Na koji bi se način i u kojim smjerovima razvijala njezina daljnja karijera?

Napišite sastav u kojemu ćete navesti svoja razmišljanja o tome (uz uvažavanje točnih činjenica o povijesnom razvoju svijeta nakon završetka Drugoga svjetskog rata 1945.).

Sastav treba imati minimalno 200 riječi.

Riješene zadatke predati u Teams (pisati u wordu).

Smatram da se karijera znamenite Otti Berger mogla razvijati dalje, pogotovo ako se u obzir uzme njezino osobito zanimanje za tekstil te njezin nevjerojatan rad, napredak i kontinuirana marljivost koju je pokazivala u svim ustanovama u kojima se školovala, kako u Umjetničkoj školi za djevojke tako i na Kraljevskoj Akademiji. Osim toga, Gunta Stolzl, koja je vodila radionice za tekstil i bila vrlo cijenjena u ovom području te je bila iskusna i dugo radila u školi Bauhausu u Dessau, gdje se Otti i školovala, vidjela ju je kao svoju nasljednicu. Što se smjerova tiče, to je malo teže odgonetnuti s obzirom na okolnosti koje je donio Drugi svjetski rat i posljedice koje dolaze s tim. Nadasve je razumljivo kako bi ljudima koji su proživjeli takve strahote bilo teško zaboraviti to i općenito nastaviti dalje, a kamoli razmišljati o karijeri. Uzmimo za primjer, vrlo je lako moguće da je neki poslodavac u SAD – u mogao procijeniti kako Otti nije mentalno sposobna obavljati posao ili ju pak odbiti zbog vjeroispovijesti, jer, prisjetimo se, mržnja prema Židovima nakon II. svjetskog rata i tijekom njega nije bila prisutna samo u Njemačkoj. Ali, uzmimo da je preuzela tvornicu unatoč preprekama. Ako bi ju preuzela, smatram da je mogla obavljati posao na vrlo visokoj poziciji, primjerice, direktorice, kreatorice ideja ili voditeljice, pod uvjetom da su njezine ideje bile politički prihvatljive poslijeratnom svijetu. Svakako, ukoliko bi htjela proširiti posao, to bi ipak bilo malo teže jer je II. svjetski rat sa sobom donio promjenu državnih granica: Njemačka je podijeljena, Austrija je postala neovisna, SSSR se proširio. Smatram kako bi, ukoliko želi voditi uspješan posao, trebala biti izuzetno diskretna i paziti kome je njezina umjetnost namijenjena te kakvu poruku šalje ispod margina. Osim toga, odabir poslovnih partnera od ključne je važnosti s obzirom na stvaranje globalnih blokova, SAD – a i SSSR – a tijekom sljedećih desetljeća. Pored toga, SAD je tada provodio takozvani Marshallov plan – ulagao je enormne svote u europske države kako bi dobio nadmoć nad Sovjetima, što su neke države, primarno države gubitnice, poput Njemačke i Japana, to iskoristile za nezapamćen ekonomski napredak i moguće pariranje SAD – u, a ta bi činjenica u ekonomskom smislu izuzetno oštetila Ottin posao jer bi najvjerojatnije morala smišljati nove strategije kako ponovno vratiti sve u pogon. Sve u svemu, premda Ottie Berger nije preživjela holokaust, o njezinim se djelima dan danas priča i njezina je marljivost i umjetnost predmet divljenja.

Laura

- 1. Opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma.**
- 2. Što te najviše potreslo, pogodilo, kako si se osjećao / osjećala ?**
- 3. Ako je film priča o stvarnim ljudima misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo? Istraži i obrazloži (skupina ljudi ili najmanje dva pojedinca) .**
- 4. Što možemo naučiti iz filma, kojega si izabrao / izabrala i iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu ?**
- 5. Možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti ?**

1. Film Schindlerova lista budi snažne emocije, od tuge, bijesa, pa čak i šoka. Tijekom gledanja osjećala sam duboku nelagodu zbog brutalnosti i nepravde koju su Židovi doživjeli. Film prikazuje kako su ljudska bića bila podvrgnuta nepojmljivom nasilju, ali istovremeno i snagu pojedinca Oskara Schindlera, koji je odlučio učiniti nešto kako bi spasio živote. Nakon gledanja, osjećaj tuge, beznađa, ali i divljenja prema hrabrosti i ljudskosti ostaje dugo.

2. Najviše me potresla scena kada je prikazano masovno ubijanje, pogotovo scena sa "listom" koja prikazuje Schindlerovu sposobnost da spasi ljude, ali i shvaćanje da on nije mogao učiniti dovoljno. Također, scena kada je Schindler potreseno plače zbog toga što nije mogao spasiti još više ljudi, pokazuje duboku ljudsku traumu i savjest. Osjećala sam se tužno i frustrirano, jer je teško pojmiti da su takve stvari bile stvarnost.

3. Ne, mislim da nitko tko je preživio holokaust nije mogao zaboraviti što im se dogodilo. Iako su mnogi pokušavali nastaviti svoje živote, traume koje su proživjeli ostale su duboko ukorijenjene. Mnogi preživjeli, poput Ruth Klüger i Eli Wiesel, su dali snažna svjedočanstva o svojim iskustvima. Klüger je u svojoj autobiografiji opisivala kako je svijet u kojem je odrasla nakon rata bio utemeljen na potiskivanju prošlih trauma, dok je Wieselov rad usmjeren na to da se sjećanja na holokaust ne izgube.

4. Iz filma i povijesnih činjenica možemo naučiti koliko je opasna mržnja prema drugim ljudima temeljem njihovih etničkih ili vjerskih obilježja. Nacizam i holokaust predstavljaju ekstremnu manifestaciju te mržnje i diskriminacije. Film nas podsjeća na važnost ljudske solidarnosti, hrabrosti, i sposobnosti da se pojedinci bore protiv nepravde, čak i kada se čini da je sve izgubljeno. Važno je također učiti o tome kako sistematično uništavanje ljudskih prava može proći nezapaženo ako društvo šuti ili se okrene drugim interesima.

5. Iako je teško biti potpuno siguran, postoje koraci koje društva mogu poduzeti kako bi se spriječilo ponavljanje takvih užasa. Obrazovanje o holokaustu i povijesti nacizma vrlo je važno, jer nas podsjeća na cijenu mržnje i totalitarizma. Također, globalna suradnja, zakoni o ljudskim pravima i razvoj demokratskih institucija ključni su u održavanju slobode i mira. Ipak, povijest nas upozorava da uvijek moramo biti na oprezu, jer mržnja i predrasude mogu ponovno izniknuti u društvu, stoga je naša odgovornost da ne zaboravimo i da se borimo za bolje, pravednije društvo.

Otti Berger, koja je preživjela Drugi svjetski rat, nakon što je došla u SAD i preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu, imala bi mnoge prilike za daljnji razvoj svoje karijere. Nakon rata, svijet je bio podijeljen na dvije velike sile: Sjedinjene Američke Države i Sovjetski Savez, što je dovelo do Hladnog rata. U tom vremenu, umjetnost je postala važan način izražavanja političkih stavova i kulturnih razlika.

Bauhaus je bio poznat po spajanju umjetnosti i industrijskog dizajna, pa bi Otta Berger mogla doprinosti razvoju novih ideja u tkanju i tekstilu. Njezin modernistički pristup, koji je naglašavao funkcionalnost i estetiku, savršeno bi se uklopio u američku umjetničku scenu, koja je tada bila usmjerena prema jednostavnosti i praktičnosti. Berger bi se sigurno bavila eksperimentiranjem s novim materijalima i tehnikama, jer je uvijek bila ispred svog vremena.

Međutim, rad u Americi nakon rata bio je pod utjecajem Hladnog rata i političkih podjela. Mnogi umjetnici i intelektualci bili su pod velikim pritiskom zbog straha od komunizma, pa bi Otta Berger možda bila suočena s ograničenjima u svom radu. Također, u SAD-u je postojala velika diskriminacija prema manjinama, uključujući crnce i Židove. Kao Židovka, mogla bi se suočiti s nekim preprekama, ali bi isto tako našla podršku u umjetničkoj zajednici koja je borila za slobodu.

Na kraju, Otta Berger bi postala važna figura u svijetu dizajna, jer bi njezin rad odražavao umjetničke pravce toga vremena, ali i borbu za slobodu i jednakost.

Lucia

Život je lijep

1. Opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma.

Film sam izaziva osjećaje straha i neizvjesnosti za obitelj koja se našla u logoru, vodi u propitivanje toga kako je netko uopće sposoban navesti sebe i druge oko sebe da čine takvo zlo drugim ljudima. Završetak filma razriješi teške osjećaje jer završava s američkim oslobađanjem logora te se stvori osjećaj olakšanja.

2. Što te najviše potreslo, pogodilo, kako si se osjećao / osjećala ?

Najviše me pogodila scena kada su usmrtili Guida, te kako je sekunde prije svoje smrti namignuo svome sinu kao da i dalje igraju skrivača i kao da je sve u redu. Osjećao sam se žalosno jer nije uspio preživjeti strahote logora te zbog postupanja zaštitara s ljudima koji su u logoru.

3. Ako je film priča o stvarnim ljudima misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo? Istraži i obrazloži (skupina ljudi ili najmanje dva pojedinca) .

Film ne priča o stvarnim ljudima, ali na stvaran način prikazuje događaje koji su im se događali.

4. Što možemo naučiti iz filma, kojega si izabrao / izabrala i iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu ?

Možemo naučiti o ljudskoj okrutnosti, povodljivosti i naivnosti u kakvoj se nađemo kada smo u očajnim situacijama. Možemo naučiti o njemačkoj i talijanskoj doktrini istrjebljenja Židova te o njihovom neljudskom ponašanju prema Židovskome narodu unutar i izvan logora, također vidimo kako su izgledali tipični logori za vrijeme holokausta.

5. Možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti ?

Smatram kako moramo aktivno paziti da se takve grozote više ne događaju, nadati se da se takvo što ne ponovi nije dovoljno. Na žalost cijeloga svijeta postoji realna mogućnost da se trenutno slični događaji odvijaju u unutrašnjosti Kine s Ujgurskim narodom, u Palestini sa masovnim ubijanjem palestinskih civila, žene i djece te vrlo vjerojatno i u drugim dijelovima svijeta samo što toga nismo svjesni. Moramo biti aktivni o osvještavanju mogućih genocida te u slučaju provedbe genocida moramo činiti sve što nam je u mogućnosti da ga spriječimo.

Život Otti Berger nakon 1945.

Nakon preseljenja u Chicago, Otti Berger se zapošljava kao voditeljica tkalačke radionice u Novom Bauhausu. Tijekom prvih godina posla dolazilo joj je sve više učenika na edukaciju, a u radionici educirala je ljude o skladu boja, oblika te miješanja tekstura. Radionica je vrlo brzo počela privlačiti pozornost brojnih američkih umjetnika jer je Otti razvila vlastite inovativne tehnike te jer je Novi Bauhaus u potpunosti odstupao od originalnoga, sezao je puno dublje u apstrakciju te je djelomično počeo gubiti svoju praktičnu stranu. U samoj radionici proizvodili su skulpture te ponekad namještaj u stilovima koje su kreirali. Kroz 1947. njezina radionica imala je brojne izložbe diljem SAD-a gdje se počelo isticati kako Bauhaus doživljava svoj povratak na čelu sa osobom koju Amerika sve više i više počinje cijeniti kao ključnom za razvojem pokreta te razvijanjem te pospješivanjem tekstilne industrije i tvornica, Otti je postajala poznata osoba u umjetničkim krugovima SAD-a. Godine 1948. Otti je bila privedena na ispitivanje zbog sumnje CIA-e da ima komunističke aspiracije zbog zalaganja za radnička prava unutar svojih radionica, no sve su optužbe odbačene zbog manjka dokaza te je nakon toga bila pod nadzorom. Iduće godine još jednom je bila privedena i puštena, što joj je bila točka prekretnica budući da joj je bilo dosta života pod povećalom. 1949. godine odlučila se preseliti u glavni grad Savezne Republike Njemačke, Bonn, gdje kupuje stan s malim atelijerom u kojemu je nastavila stvarati minijturna djela Novog Bauhauusa. Biti u okružju njemačkih govornika više joj je godilo od okružja engleskih govornika u Chicagu, budući da je slabije govorila engleski jezik.

Nakon nekoliko mirnijih godina sa svega par manjih izložbi objavila je autobiografiju u 1954. u kojoj govori o svojem umjetničkom životu. Godine 1955. dijagnosticirana je s rakom pluća zbog učestalog pušenja u zadnjih deset godina života te je 1956. preminula u bolnici u Bonnu gdje je i sahranjena.

Mate

Obilježavanje 27. siječnja 2025. - Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta

2.1. Izabrati jedan igrani film (od ponuđenih) i odgovoriti na sljedeća pitanja.

a) Film: Schindler's List (1993.) - Schindlerova lista

b) Pitanja

1. Opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma.

Prvi osjećaji koji su istaknuti nakon gledanja Schindlerove liste su distinktna tuga i gađenje/ljutnja prema nacistima.

2. Što te najviše potreslo, pogodilo, kako si se osjećao / osjećala ?

Najviše me pogodila scena u kojoj odvoze vagone naivne židovske djece iz radničkih kampova u istrebljivačke kampove.

3. Ako je film priča o stvarnim ljudima misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo? Istraži i obrazloži (skupina ljudi ili najmanje dva pojedinca) .

Oko 1000 Židova koji su bili na Schindlerovoj listi su preživjeli. Iako su skoro svi s liste preminuli os starosti ili prirodnih razloga, ne vjerujem da su tokom svog života ikada zaboravili ili prešli preko grozota koje su im bile nametnute tijekom rata. Unatoč tomu, preživi su i nastavili graditi svoj život poslije rata, jedan od ljudi koji su preživjeli, Roman Lesniak, ne doživjeo preko 100 godina starosti.

4. Što možemo naučiti iz filma, kojega si izabrao / izabrala i iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu ?

Schindlerova lista točno prikazuje punu sliku okrutnosti koju su Židovi prolazili u kampovima, pokazuje drugačije vrste kampova koji su postojali u Njemačkoj i okolini (radnički, istrebljivački...), tj. da Auschwitz nije bio jedini, u okolini Njemačke je bilo na stotine satelitskih radničkih kampova.

5. Možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti ?

Ne, za takve grozote je suđeno da će se ponoviti. Trendovi radikalnih desničarskih stranki i ratova su u porastu diljem svijeta. Štoviše, zemlje poput SAD-a su već započele s masovnim deportacijama i skladištenjem imigranata u kampove.

2.3. Nastavak povijesti (rekonstrukcija , oživljavanje)

Zadatak

Zamislite da je Otta Berger preživjela Drugi svjetski rat i otišla u SAD, gdje je preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu . Na koji bi se način i u kojim smjerovima razvijala njezina daljnja karijera ?

Napišite sastav u kojemu ćete navesti svoja razmišljanja o tome (uz uvažavanje točnih činjenica o povijesnom razvoju svijeta nakon završetka Drugoga svjetskog rata 1945.) .

Istraživanje o tome (HLADNI RAT, BLOKOVSKA POLITIKA, REGIONALNI RATOVI, POLOŽAJ MANJINA U SAD-U- Crnci, Židovi i sl.)

U potencijalnom svijetu u kojem je Otta Berger, tekstilna dizajnerica i inovatorica s diplomom iz Bauhausa, preživjela Drugi svjetski rat i pobjegla od nacističkog terora u Sjedinjene Američke Države, vrlo je moguće da bi sa svojom stručnosti i završenom školom mogla pridružiti Novom Bauhausu u Chicagu, gdje bi preuzela Tkalačku radionicu. Time bi imala priliku nastaviti svoj rad prema modernizacije tekstilnog dizajna i eksperimentiranja s novim materijalima.

Nakon 1945., kada se svijet našao podijeljen Hladnim ratom i genocidnim politikama, Sjedinjene Američke Države postale su središte umjetnosti i tehnoloških inovacija. To, zajedno sa velikom stopom industrijalizacija i razvojem potrošačkog društva dovelo je do povećane potražnje za kvalitetnim tekstilnim proizvodima. Otta Berger vjerojatno bi surađivala s industrijom i pridonosila razvoju sintetičkih vlakana, koja su postala popularna u 50-im i 60-im godinama.

Također, s obzirom na rastući pokret za građanska prava,

Otta Berger imala bi bolji društveni položaj u SAD-u, no to ne znači da se ne bi suočavala s diskriminacijom koja je bila sveprisutna u SAD-u, ne samo nad afroamerikancima već i imigrantima. Kao Židovka i imigrantica, bila bi svjesna diskriminacije s kojom su se suočavali Afroamerikanci i drugi potlačeni slojevi društva. Unatoč tomu, njezina umjetnička vizija mogla bi se razvijati u smjeru stvaranja inovativnih tekstilnih rješenja, možda čak i u suradnji s arhitektima tog doba. S obzirom na široku povezanost Novog Bauhauusa s eksperimentima u ekspresiji i miješanjem raznih disciplina, Otta Berger bi mogla biti pionirka u svome zanatu te bi njezina ostavština bila značajna, ne samo u svijetu dizajna, već i za društveni napredak tog doba.

Mia

2.1. The Boy in the Striped Pajamas (2008.) - Dječak u prugastoj pidžami.

1. Opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma.

- Tijekom gledanja filma osjećala sam nelagodu i tjeskobu jer sam znala da se radi o teškoj temi, ali istovremeno i znatiželju zbog dječje perspektive priče. Na kraju filma osjetila sam šok, tugu i nemoć jer završetak ostavlja snažan emocionalni dojam i pokazuje okrutnost tadašnjeg vremena.

2. Što te najviše potreslo, pogodilo, kako si se osjećao / osjećala ?

- Najviše me potresao trenutak kada Bruno i Shmuel zajedno ulaze u plinsku komoru, nesvjesni što ih čeka. Pogodilo me to što su njih dvojica, unatoč svim razlikama, stvorili iskreno prijateljstvo, a na kraju ih je to prijateljstvo odvelo u smrt. Također me izrazito potresla činjenica da je Brunina obitelj bila toliko blizu, ali ga nisu mogli spasiti i što je njegov otac napokon shvatio koliko drugi pate zbog odluka ljudi kao što je on. Osjećala sam se tužno i bespomoćno, razmišljajući o svim nevinim ljudima koji su stradali na sličan način.

3. Ako je film priča o stvarnim ljudima misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo?

Istraži i obrazloži (skupina ljudi ili najmanje dva pojedinca) .

- Ljudi koji su preživjeli holokaust nikada nisu mogli zaboraviti ono što su prošli. Primjerice, Elie Wiesel, koji je preživio Auschwitz, kasnije je napisao knjigu Noć, u kojoj opisuje svoje iskustvo i traumu. Također, Primo Levi, koji je preživio logor Monowitz (dio Auschwitz kompleksa), napisao je knjigu Zar je to čovjek?, gdje je detaljno opisao užase logora i psihološke posljedice koje je nosio cijeli život. Oba autora kroz svoja svjedočanstva dokazuju da takvi događaji ostavljaju neizbrisiv trag na pojedincima i čovječanstvu.

4. Što možemo naučiti iz filma, kojega si izabrao / izabrala i iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu ?

- Iz filma možemo naučiti koliko su predrasude, mržnja i ideologija opasni kada se prenesu na cijelo društvo. Također, film nam pokazuje nevinost djece i kako se zlo može sakriti iza prividno normalnog života. Iz povijesti nacizma i holokausta učimo koliko je važno suprotstaviti se nepravdi i spriječiti ponavljanje sličnih zločina.

5. Možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti ?

- Nadati se možemo, ali povijest pokazuje da je važno stalno podsjećati ljude na prošlost kako bi se spriječilo ponavljanje sličnih zločina. I danas postoje sukobi i genocidi u različitim dijelovima svijeta, što dokazuje da mržnja i netolerancija nisu nestali. Međutim, obrazovanje, povijesna svijest i empatija mogu pomoći u borbi protiv ponavljanja sličnih tragedija.

2.3. Otti Berger

Otti Berger bila je jedna od najvažnijih dizajnerica tekstila 20. stoljeća, a njezin rad u Bauhausu ostavio je trajan utjecaj na industrijski dizajn. Da je preživjela Drugi svjetski rat i emigrirala u Sjedinjene Američke Države, vjerojatno bi postala ključna figura u razvoju modernog tekstilnog dizajna, prilagođavajući se novim izazovima poslijeratnog svijeta.

Dolaskom u SAD, Berger bi preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu, gdje bi nastavila eksperimentirati s inovativnim materijalima i tehnikama tkanja. S obzirom na industrijski procvat Amerike i razvoj novih sintetičkih vlakana poput najlona i poliestera, njezin bi se rad usmjerio prema funkcionalnim i estetski sofisticiranim tekstilima koji bi se koristili u arhitekturi, modi i interijerima.

Tijekom Hladnog rata, SAD je ulagao u inovacije i tehnologiju, a Berger bi mogla surađivati s industrijama koje su razvijale tehničke tkanine za vojsku, aeronautiku i medicinske primjene. Također, s obzirom na jačanje pokreta za građanska prava, mogla bi se angažirati u borbi za bolji položaj žena i manjina u dizajnerskoj industriji. Kao Židovka, u Americi bi se suočila s određenim predrasudama, no istovremeno bi imala priliku raditi u okruženju gdje se cijenila stručnost i inovativnost.

Njezina radionica u Novom Bauhausu postala bi mjesto gdje bi mladi dizajneri učili o spoju estetike i funkcionalnosti, a njezini bi se tekstili koristili u arhitekturi modernističkih zgrada diljem Amerike. S obzirom na sve veći utjecaj industrijskog dizajna, mogla bi surađivati s vodećim arhitektima tog vremena, poput Miesa van der Rohea i Eero Saarinen, u stvaranju funkcionalnih i vizualno upečatljivih interijera. Otti Berger bi tako ostala zapamćena kao pionirka modernog tekstilnog dizajna, a njezina bi ostavština bila još veća nego danas.

Nera

HOLOKAUST

Otti Berger

Otti Berger bila je jedna od najznačajnijih figura tekstilnog dizajna u prvoj polovici 20. stoljeća. Da je preživjela Drugi svjetski rat i emigrirala u Sjedinjene Američke Države, njezina bi karijera vjerojatno imala ogroman utjecaj na razvoj modernog dizajna i industrijske proizvodnje tekstila u poslijeratnom razdoblju.

Nakon završetka rata, svijet je ušao u razdoblje Hladnog rata, obilježeno rivalstvom između Sjedinjenih Američkih Država i Sovjetskog Saveza. Bauhausovci koji su prebjegli u Ameriku, poput Waltera Gropiusa i Miesa van der Rohea, nastavili su razvijati modernističke ideje u arhitekturi i dizajnu. Otti Berger bi se u tom kontekstu uklopila u američku industriju tekstila i vjerojatno bi preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu, gdje bi nastavila eksperimentirati s inovativnim materijalima i tehnikama. Poslijeratna Amerika bila je društvo u tranziciji. S jedne strane, došlo je do velikog ekonomskog prosperiteta i tehnoloških inovacija, ali s druge strane, manjine – uključujući Židove i Afroamerikance – još su se uvijek suočavale s diskriminacijom. Kao Židovka i žena u industriji u kojoj su dominirali muškarci, Otti bi se morala boriti za svoje mjesto. No, njezina bi stručnost i revolucionarni pristup dizajnu vjerojatno osigurali njezin značajni utjecaj u industriji. Mogla bi raditi na masovnoj proizvodnji tekstila za arhitekturu, interijere i modu, povezujući umjetnost s industrijskim dizajnom. Osim industrijskog dizajna, mogla bi igrati ključnu ulogu u obrazovanju mladih dizajnera, zagovarajući eksperimentalne metode Bauhauusa i prilagođavajući ih novim tehnologijama. Također, mogla bi surađivati s velikim američkim korporacijama, poput Knolla ili Herman Millera, čiji su proizvodi definirali estetiku modernog dizajna. U kontekstu političkih napetosti između SAD-a i Sovjetskog Saveza, moguće je da bi se njezina umjetnost i dizajn koristili kao simbol slobodnog, inovativnog zapadnog društva, suprotstavljajući se rigidnosti sovjetskog socijalističkog realizma. No, njezina bi se vizija modernizma temeljila na humanističkim vrijednostima, nasljeđu Bauhauusa i vjerovanju u dizajn kao sredstvo poboljšanja ljudskog života.

U konačnici, Otti Berger bi postala ključna figura modernog dizajna, ostavljajući neizbrisiv trag u industrijskom i tekstilnom dizajnu 20. stoljeća, a njezina bi djela danas bila izložena u muzejima poput MoMA-e i Bauhaus Archive-a.

Nika

1.zadatak :

Film- The boy in the Striped Pajamas (2008.)

Pitanja :

1. Opiši prve osjećaje, koji se bude u tebi tijekom i nakon gledanja filma?

Gledajući ovaj film, osjećala sam duboku tugu i neizvjesnost. Tijekom filma osjećao se stalni pritisak, jer je priča ispunjena emocionalnim trenucima i tragedijom. Nakon završetka filma, osjećala sam se tužno i u šoku zbog potresnog završetka.

2. Što te najviše potreslo, dogodilo, kako si se osjećao/osjećala?

Najviše me potresla scena kada Bruno, sin nacističkog oficira, završi u plinskoj komori s prijateljem Šmuelom. Šokirala me Brunoova naivnost i činjenica da je okrutnost rata uništila njihovo prijateljstvo i njihove živote.

3. Ako je film priča o stvarnim ljudima, misliš li da su ikada zaboravili što im se dogodilo? Istraži i obrazloži.

Iako je film fikcija, prikazuje realnost koju su mnogi doživjeli u koncentracijskim logorima. Ljudi koji su preživjeli holokaust sigurno nisu nikada zaboravili takvo iskustvo. Svjedočanstva preživjelih govore o dugotrajnim traumama, strahu i boli koju i dan danas osjećaju što ukazuje da su ti događaji ostavili neizbrisiv trag na njihovim životima.

4. Što možemo naučiti iz filma, kojeg je izrađivač stvorio iz povijesnih činjenica o nacizmu i holokaustu?

Film nas uči o važnosti empatije i razumijevanja. Pokazuje kako predrasude i mržnja mogu uništiti nevine živote. Također nas upozorava na užase rata i holokausta te podsjeća da je važno očuvati mir i boriti se protiv diskriminacije i nepravde.

5. Možemo li se nadati da se takve grozote nikada više neće (ne smiju) ponoviti?

Možemo, ali moramo učiti iz prošlosti kako bismo spriječili da se slične grozote ponove. Ovakvi filmovi podsjećaju na stravične posljedice mržnje te naglašavaju važnost obrazovanja mladih generacija o tim povijesnim događajima.

2.zadatak:

Zamišljena karijera Otti Berger nakon Drugog svjetskog rata:

Otti Berger preživjela je Drugi svjetski rat i preselila se u SAD, gdje je preuzela Tkalačku radionicu u Novom Bauhausu u Chicagu. Njena priča nakon rata simbolizira ponovnu kreativnost i otpornost umjetnosti unatoč tragedijama koje je preživjela.

Dolaskom u SAD, Otti bi se posvetila razvijanju inovativnih tekstilnih materijala koji bi kombinirali tradicionalne tehnike s modernim tehnologijama. Njen rad mogao bi se razvijati u smjeru dizajniranja funkcionalnih i estetski privlačnih tekstila za arhitekturu, interijere i modu. Njena stručnost u kombiniranju boja i struktura sigurno bi bila prepoznata u industriji.

Jedan od mogućih smjerova njenog djelovanja bio bi istraživanje održivih materijala. Nakon ratnih gubitaka, mogla bi se posvetiti stvaranju ekološki prihvatljivih tekstila, promovirajući odgovoran odnos prema prirodi. Također, vjerojatno bi radila na samom obrazovanju žena u svijetu dizajna, prenoseći svoju strast prema umjetnosti na nove generacije.

Nakon završetka Drugog svjetskog rata svijet se ubrzano razvijao, a industrijski dizajn postajao je ključan u modernizaciji društva. Otta bi mogla postati predvodnica u razvoju tekstilnih materijala za prostore, s naglaskom na funkcionalnost i estetiku. Svojim doprinosom mogla bi ostvariti jedinstven pečat tekstilnom dizajnu.

Njena radionica u Novom Bauhausu ne bi bila samo mjesto za rad, već i prostor za edukaciju i eksperimentiranje. Inspirirala bi mlade dizajnere i pokazala kako umjetnost može biti alat za promicanje mira u svijetu. Njen rad bi simbolizirao pobjedu kreativnosti, ostavljajući naslijeđe koje bi se proučavalo i u budućnosti

Sara

**II. gimnazija Osijek
2025.**

